

Danmarks Nationalbank har derimod fra og med 1982 valgt at betragte de enkelte lånerater som fortløbende lån uanset konvertering fra forhåndslånsformen til salgslånsformen og uanset debitorskiftet. Herved registreres størstedelen af omkostningen ved ydelsen af salgslånet allerede på tidspunktet for forhåndslånsraternes udbetaling. Alene omkostningen ved den førnævnte fjerde lånerate registreres på afleveringstidspunktet.

De to beregningsmetoder giver principielt de samme resultater vedrørende de samlede kurstab/bruttoomkostninger. Der vil imidlertid være forskel på tidspunktet for omkostningernes registrering ved de to metoder. I 1982, hvor Nationalbankens praksis omlagdes, således at man for første gang begyndte at medtage forhåndslånsomkostningerne i beregningerne, er resultaterne af Nationalbankens opgørelse endvidere mindre anvendelige til en omkostningsvurdering. Nationalbanken har i dette år registreret en række kurstab, som efter hidtidig praksis og industriministeriets opgørelsesmetode først optræder i senere perioder.

Forskellen på det af Nationalbanken opgjorte kurstab på 2.246 mill. kr. og industriministeriets tal på 1.786 mill. kr. for dette år kan i al væsentlighed tilskrives denne periodeforskydning i opgørelserne. Hertil kommer forskellige detaljer, som giver begge opgørelser karakter af tilnærmelser, men som næppe har væsentlig indflydelse på resultatet.

Om den gennem *Dansk Eksportfinansieringsfond* administrerede eksportfinansieringsordning kan følgende anføres:

Eksportfinansieringsfonden har adgang til at refinansiere sin udlånsvirksomhed i Danmarks Nationalbank til en rentesats, som ligger $\frac{1}{2}$ pct. under Fondens udlånsrentesats. Hovedparten af udlånsvirksomheden refinansieres imidlertid gennem Fondens optagelser af lån i udlandet til den dér opnåelige markedsrente. Nationalbanken har i den forbindelse over for Dansk Eksportfinansieringsfond garanteret, at Fondens udgifter ved lån i udlandet ikke bliver højere end ved låntagning i Nationalbanken. Garantien omfatter både renteudgifter og udgifter som følge af valutakursændringer.

Nationalbankens garantitilsagn over for Eksportfinansieringsfonden vedrørende udgifterne i forbindelse med Fondens udlandslån medførte, at Nationalbanken i 1981 inddækkede et beløb på 123 mill. kr. og i 1982 et beløb på 164 mill. kr. Når Nationalbankens regnskab for 1982 udviste et tab på 731 mill. kr. vedrørende Dansk Eksportfinansieringsfonds låntagning i udlandet, skyldtes det, at Nationalbanken ud over det inddækkede beløb på 164 mill. kr. yderligere udgiftsførte 567 mill. kr., som udgjorde Nationalbankens garantiforpligtelse vedrørende restgælden på de af Fonden optagne udlandslån opgjort på grundlag af valutakurserne ultimo 1982. Dette beløb på 567 mill. kr. er således udtryk for en eventalforpligtelse og ikke for en faktisk konstateret udgift. Eventalforpligtelsen vedrørende restgælden har ikke været opgjort og udgiftsført før 1982. Forpligtelsen ville, hvis dette havde været tilfældet, have andraget 400 mill. kr. ultimo 1981, og kun 167 mill. kr. af det samlede beløb skal derfor henføres til 1982.